

Verenigde Protestantse Kerk Leuven - Paasboodschap

Een naam die nooit meer uitgewist zal worden

Geen enkele van de evangelisten geeft een beschrijving van Jezus' opstanding uit de dood. Wel schrijven ze allemaal over een leeg graf.

Het graf is leeg en daar heeft God de hand in, zo horen wij van hen.

Maar hoe dat nu precies zit wordt ons niet verteld.

De evangelisten beseffen dat zij over God niet anders kunnen spreken dan "bij benadering": met en op gepaste afstand.

In omschrijvende beelden en gelijkenissen.

Dat hadden ze overigens ook van Jezus zelf begrepen van wie in het Mattheüsevangelie te lezen is dat Hij niet anders tot zijn volgelingen sprak dan in gelijkenissen.

"Wie daar geen genoeg mee neemt", schrijft de Nederlandse theoloog F.O. van Gennep (1926-1990), "en de geheimen van God wil ontraadselen, overschrijdt de grenzen die aan het menselijke bestaan zijn gesteld." (Uit: *De terugkeer van de verloren vader*, p.363).

Zoals gezegd: de evangelisten schrijven over een leeg graf.

Echter niet als gebeurtenis waarbij zij concreet op de eerste rij stonden, maar als beeld en gelijkenis dat voor de God waarop ook Jezus vertrouwde, de dood het laatste niet is.

Vanuit hun vertrouwen dat de mens, zoals de schrijver Vladimir Nabakov ooit schreef, geen "korte lichtflits is tussen twee eeuwigheden van duisternis" maar een kind van God.

Of zoals F.O van Gennep schrijft in zijn bovengenoemde boek "De terugkeer van de verloren Vader": Op de paasmorgen wordt het de discipelen en ons duidelijk, dat Jezus' dood wel het einde is van zijn aardse leven, maar niet van zijn bestaan als Zoon van de Vader.

Dat geloofsvertrouwen wordt ook verkondigd door Johannes.

Onder de evangelisten de kampioen van de beeldtaal.

Hij beschrijft dat Maria van Magdala wenend een leeg graf aantrof in de tuin van Arimathea en vervolgens een man ziet staan.

Die man in die tuin ziet Maria staan en vraagt: "Waarom huil je? Wie zoek je?"

Maria dacht dat het de tuinman was en antwoordde: "Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen."

En dan spreekt die man opnieuw en noemt haar naam: "Maria"

Welnu, iemand bij de naam noemen is in de Bijbel niet zonder betekenis.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven - Paasboodschap

We horen het bv. ook in het boek Jesaja, waarin geschreven staat dat God zegt: “Ik heb je bij je naam geroepen. Jij bent van mij.”

Bij je naam geroepen worden betekent in de Bijbel dat je, zoals dat heet “een kind van God” bent.

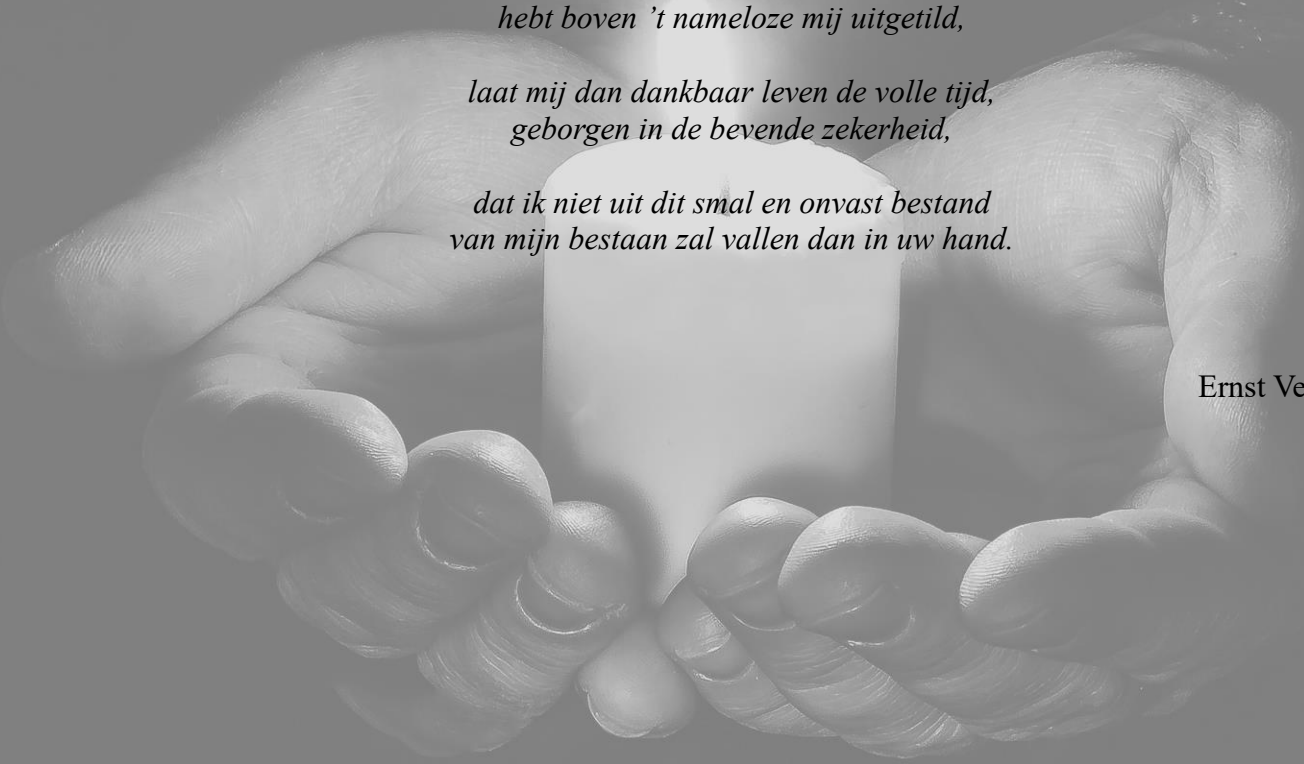
Dat je bij God niet naamloos bent, onbeduidend, maar eens voorgoed je naam draagt.

Dat je bij God een naam hebt die nooit meer uitgewist zal worden.

Dat je zelfs door de dood niet uit Gods handen valt.

Of, om het te zeggen met een gedicht van Ad den Besten:

Lied 920 uit het Nieuwe Liedboek:

*Gij hebt, o God,
dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze mij uitgetild,
laat mij dan dankbaar leven de volle tijd,
geborgen in de bevende zekerheid,
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand.*

Ernst Veen